

DEU CONSELLS PER VIURE LA RELIGIÓ AL SEGLE XXI

FREI BETTO

São Paulo, Brasil

1. Relliga't. Evita el solipsisme, l'individualisme, la solitud nefasta. Relliga't al més profund de tu mateix, allà on es cultiven els béns infinits; a la natura, de la qual tots som expressió i consciència; al proïsme, de qui inevitablement depenem; a Déu, que ens estima incondicionalment. Això és la religió: re-lligar.

2. Tingues present que les religions van sorgir en la història de la humanitat fa prop de mil anys. L'espiritualitat, però, és tan antiga com la mateixa humanitat. Ella és el fonament de tota religió, així com l'amor ho és en relació amb la família. Busca en la teva religió perfeccionar la teva espiritualitat. Desconfia de la religió que no cultiva l'espiritualitat sinó que prioritza dogmes, preceptes, manaments, jerarquies i lleis.

3. Verifica si la teva religió està centrada en el més gran do de Déu: la vida. Una religió centrada en l'autoritat, en la doctrina, en la idea de pecat, en la predestinació, és l'opi del poble. "Jo he vingut perquè tothom tingui vida, i la tingui en abundàcia." (Jo, 10:10). Per tant, la religió no es pot mantenir indiferent a tot allò que impedeix o amenaça la vida: l'opressió, l'exclusió, la submissió, la discriminació, la desqualificació de qui no abraça el mateix credo.

4. Pren compromís amb una comunitat que valori per damunt de tot el perfeccionament de l'espiritualitat. Religió és comunió. I imprimeix a la teva comunitat un caràcter social: combat la misèria; solidaritat amb els pobres i desfavorits; defensa intransigent de la vida; denúncia de les estructures de mort; anunci d'un "altre món possible", més just i lliure, on tots puguin viure amb dignitat i felicitat.

5. Interioritza la teva experiència religiosa. Transforma el que creus en el que fas. Redueix la contradicció entre la teva oració i la teva acció. Fes per als altres el que t'agradaria que fessin per a tu. Estima com ho fa Déu. Incondicionalment.

6. Resa. Una religió sense oració és com un menú sense res per menjar. Reserva un moment del dia per trobar-te amb Déu en el més íntim de tu mateix. Medita. Deixa que l'Esperit diví afaïconi el teu esperit, desfés els teus nusos interiors, dilata la teva capacitat amorosa.

7. Sigues tolerant amb les altres religions, així com desitges que ho siguin amb la teva. Deslliura't de qualsevol tendència fonamentalista de qui es creu amo i senyor de la veritat i l'únic intèrpret de la voluntat de Déu. Mira de dialogar amb aquells que manifesten creences diferents de la teva. Qui estima no és pas intolerant.

8. Recorda: Déu no té religió. Som nosaltres els que, a l'hora d'institucionalitzar diferents experiències espirituals, vam crear les religions. Totes estan inserides en aquest món en què vivim, i mantenen una intrínseca interrelació. Tota relació du a terme, en la societat en què s'insereix, un paper polític, ja sigui legitimant les injustícies (sent-hi indiferent), ja sigui denunciant-les profèticament en nom del principi que tots som fills i filles de Déu. Per tant, tenim el dret de fer de la humanitat una família.

9. L'arbre es coneix pels seus fruits. Considera si la teva religió és amorosa o excloent, sembradora de benediccions o embaixadora de l'infern, serva del projecte de Déu en la història humana o del poder dels diners.

10. Déu és amor. Una religió que no condueix a l'amor no és cosa de Déu. Estimar és molt més important que no pas tenir fe, abraçar una religió o freqüentar temples. "Si tingués la fe ben íntegra fins a fer canviar de lloc les muntanyes, però no tingués caritat, no seria res", va dir l'apòstol Pau (1C 13:2). Val més un ateu que estima que no pas un creient que odia, discrimina i oprimeix. L'amor és l'arrel i el fruit de tota religió vertadera; i l'experiència de Déu, de tota fe autèntica.

